

ĀHĀND. UP. 3, 11, 5. TAĪTT. UP. 14. KĪTJ. ÇA. 14, 3, 19. P. 4, 3, 104.

6, 2, 86. M. 4, 33. अन्तेवासी शिल्पशिलार्थी MITR. 267, 15. अन्तेवासिन् ÇAT.

BR. 14, 9, 2. = BRH. ĀR. UP. 6, 3, 12.

अन्तेदात् (अन्त + उदात्त) adj. oxytonirt VS. PRĀT. 2, 53. P. 6, 1, 199, Sch. Davon nom. abstr. ंतल n. KĪÇ. zu P. 1, 1, 63.

अन्त्य (von अन्त) gaṇa दिगादि, Accent eines darauf ausgeh. comp. gaṇa चर्यादि. 1) adj. f. घ्रा. a) am Ende befindlich, der letzte (im Raume, in der Zeit oder in der Ordnung) AK. 3, 2, 30. 4, 161. H. 1459. an. 2,

344. MED. j. 3. KĪTJ. ÇA. 2, 4, 10. 12, 3, 20. 22, 8, 3. 23, 1, 11. AIT. BR. 1, 1,

P. 1, 1, 47. 3, 3. M. 11, 213. ÇĀT. 104, 9. RAÇH. 1, 71. SUÇA. 2, 92, 16 (der

zuletztgenannte). — b) unmittelbar folgend, am Ende eines comp.: अ-

ष्टमात्त्य der neunte ÇAUT. 19. Vgl. अन्तिम 2. — c) der niedrigste, unter-

sterste, elendeste, (अधम) H. an. 2, 344. MED. j. 3. अन्त्या दशा यास्यति

PAÑKĀT. 70, 5. अन्त्यावस्त्रो ऽपि महान् IV, 76. zur niedrigsten, verachteten

Kaste gehörig: चाण्डालात्त्यन्त्रियः M. 11, 175. अन्त्यस्त्रीनिषेधात्: 12, 59.

जायते ऽत्यासु योनिषु JĀGĀ. 3, 134. substantivisch: आददीत — अन्त्यादपि

परं धर्मम् M. 2, 238. 3, 9, 8, 66. प्रुद्राश्च सन्तः प्रुद्राणामत्यानामत्ययोः (सा-

ह्यं कुर्युः) 68. न संवसेत् पतितैर्न चाण्डालैर्न पुक्रुशैः । न मूर्खैर्नावलितैश्च

नात्त्यैर्नात्यावसायिभिः ॥ 4, 79. अमेध्यश्वप्रुद्रात्त्यश्मशानपतितान्तिके JĀGĀ.

1, 148. अन्त्यश्वापत्तैः 197. अन्त्याभिगमने (f.), प्रुद्रस्तथात्त्य एव स्यादत्य-

स्यार्यागमे वधः 2, 294. ein Mlekĕkha PRĀJACĪTITATATVA im ÇKDR. Vgl.

अन्त्यक, अन्त्यज, अन्त्यजन्मन्, अन्त्यजातिता u. s. w. — 2) m. N. einer

Pflanze, deren Wurzelknollen gegen Kolik gebraucht werden, *Cyperus*

hexastachyus communis Nees, MED. j. 3. Vielleicht in dieser Bedeu-

tung aus अन्त्य (von अन्त) entstanden. S. मुस्ता. — 3) n. a) die Zahl

1000,000,000,000,000 H. 874. COLEBR. Alg. 4. Vgl. अन्त 11. — b) das

12te Sternbild im Thierkreise (द्वादशलक्ष) ĠJOT. im ÇKDR. Vgl. अन्त्यम्.

— c) das letzte Glied einer Progression (mathem.) COLEBR. Alg. 52.

अन्त्यक (von अन्त्य) m. ein Kāṇḍāla H. an. 4, 157.

अन्त्यकर्मन् (अन्त्य + कर्मन्) n. die letzte Handlung, die Leichenver-

brennung: भार्यायै पूर्वमारिण्यै द्वाभ्यामन्त्यकर्मणि M. 3, 168. कृता परेषा-

मन्त्यकर्म च 11, 197.

अन्त्यज (अन्त्य + ज) adj. f. घ्रा in einer niedrigen, verworfenen Kaste

geboren: नोपसृष्टे (राष्ये वसेत्) ऽत्यजैर्नभिः M. 4, 61. अन्त्यजस्त्री 8, 385.

Gewöhnlich subst.: रजकश्मर्कारश्च नेटा वरुड एव च । कैवर्तमेदभिलाश्च

सप्तैते चात्यजाः (so u. वरुड, hier ohne च) स्मृताः ॥ JAMA im ÇKDR. M.

8, 279. JĀGĀ. 1, 272. R. 5, 13, 6. PAÑKĀT. I, 432. V, 84. उयो ऽत्यजे TRĪK.

3, 3, 331. ein Çūdra HALĀJ. im ÇKDR. f. ंजा M. 11, 58. 170. JĀGĀ.

3, 281.

अन्त्यजन्मन् (अन्त्य + जन्मन्) adj. von der niedrigsten Herkunft: प्रति-

ग्रहस्तु क्रियते प्रुद्रादप्यत्यजन्मनः M. 10, 110. m. ein Çūdra ÇABDAR. im

ÇKDR.

अन्त्यजाति (अन्त्य + जाति) adj. = अन्त्यजन्मन्; davon nom. abstr. ंति-

ता M. 12, 9: (याति देवैः) मानसैरत्यजातिताम्.

अन्त्यपद (अन्त्य + पद) n. (mathem.) s. COLEBR. Alg. 363.

अन्त्यम (अन्त्य + म) n. 1) das letzte Mondhaus (Revati) ÇKDR. — 2)

das letzte Sternbild im Thierkreise, die Fische, ĠJOT. im ÇKDR.

अन्त्यमूल (अन्त्य + मूल) n. = अन्त्यपद COLEBR. Alg. 363.

अन्त्ययोनि (अन्त्य + योनि) adj. von der niedrigsten Herkunft; subst.

M. 8, 68: साह्यं कुर्युः — अन्त्यानामत्ययोः.

अन्त्यवर्ण (अन्त्य + वर्ण) m. ein Mann aus der letzten Kaste, ein Çū-

dra, H. 894.

अन्त्यविपुला (अन्त्य + विपुला) f. N. eines Metrums COLEBR. Misc. Ess.

II, 134. — Vgl. आदिवि°, उभयवि°.

अन्त्यावसायिन् (अन्त्य + अवसायिन्) m. f. Mitglied einer verachteten

Kaste: निषादस्त्री तु चाण्डालात्पुत्रमत्यावसायिन्म् । श्मशानगोचरं सूते

वाह्यानामपि गर्हितम् ॥ M. 10, 39. (संवसेत्) नात्त्यैर्नात्यावसायिभिः 4, 79.

चाण्डालः श्वपचः क्षता सूतो वैदेकस्तथा । मागधायोगवौ चैव सप्तैते ऽत्या-

वसायिनः ॥ AÑGIRAS im ÇKDR. — Vgl. अन्तावसायिन्.

अन्त्याश्रमिन् v. l. für अत्याश्रमिन् Ind. St. I, 420. II, 10. 14. 109.

अन्त्यूति (1. अन्ति + उति) adj. mit Hilfe nahe: अर्चामि मुम्यन्तुह्मत्पू-

तिं मयोभुवम् RV. 1, 138, 1.

अन्त्र (zusammengez. aus अन्तर) n. UN. 4, 165. ἔντερον, Eingeweide, Ge-

därm AK. 2, 6, 2, 17. H. 603. SUÇA. 1, 276, 10. 2, 90, 5. 123, 6. R. 5, 23, 46.

6, 88, 27. नुद्राल् die kleine Höhle, स्थूलाल् die grosse Höhle des Herzens

JĀGĀ. 3, 94. 95.

अन्त्रकूज (अन्त्र + कूज) m. Knurren, Kollern im Leibe, βροβροπυμοί

SUÇA. 1, 231, 9. — Vgl. अन्त्रविकूजन.

अन्त्रधमि (अन्त्रम्, acc. von अन्त्र, + धमि) Indigestion HĀN. 141. — Vgl.

अन्त्रमि.

अन्त्रपाचक (अन्त्र + पाचक) N. einer giftigen Rinde SUÇA. 2, 252, 2.

अन्त्रविकूजन (अन्त्र + विकूजन) n. = अन्त्रकूज SUÇA. 2, 431, 7.

अन्त्रवृद्धि (अन्त्र + वृद्धि) f. Leistenbruch SUÇA. 1, 290, 10. 2, 93, 12. 111,

3. Verz. d. B. H. No. 934.

अन्त्रशिला (अन्त्र + शिला) f. N. pr. eines Flusses VP. 184 (v. l. अन्तः-

शिला).

अन्त्री (von अन्त्र) f. N. einer gegen Kolik gebrauchten Winde, *Ipomoea*

pes caprae Roth, AK. 2, 4, 5, 2. Es ist jedoch daselbst wahrscheinlich

हृगलाह्वी verbunden zu lesen; vgl. SUÇA. 1, 439, 19. 219, 19. und अन्त्राह्वी.

अन्द्र, अन्द्रति binden DHĀTUP. 3, 24. wird nach KĪÇJAPA nicht flectirt.

Eine zur Erklärung von अन्द्रु oder अन्द्रू gebildete Wurzel. Vgl. अन्त्, ईत्.

अन्द्रिका f. Ofen NILAK. zu AK. im ÇKDR. — Vgl. अन्तिक 2, b.

अन्द्रु (nom. अन्द्रुस्) 1) Fusskette für den Elefanten H. an. 2, 223. —

2) Frauenfussschmuck ibid. — VALĀG. beim Sch. zu ÇIÇ. 20, 51. kennt

noch zwei andere Bedeutungen: अन्द्रु स्तु मृङ्गलायां भूषायष्टिपलास्वपि(?).

Vgl. अन्द्रुक, अन्द्रू, अन्द्रक.

अन्द्रुक m. 1) = अन्द्रु 1. AK. 2, 8, 2, 9. H. 1229. (m. n. nach dem Sch.).

— 2) = अन्द्रु 2. TRĪK. 2, 6, 33.

अन्द्रू f. UN. 1, 93. = अन्द्रु MED. d. 3.

अन्द्रूक (von अन्द्रू) m. = अन्द्रु 1. SVĀMIN zu AK. im ÇKDR.

अन्द्रोलन (von अन्द्राल्य) m. das Schwimmen H. 1481, Sch. गुहगिरीन्द्र-

जाप्रणयमन्दरान्द्रोलनान् KATHĀS. S. 96.

अन्द्रोल्य, अन्द्रोल्यति schwingen DHĀTUP. 33, 84, h. अन्द्रोलित ge-

schwungen H. 1481. — Vgl. दोल्य, किन्दाल्य, किञ्चोल्य.

अन्द्रक N. pr. eines Königs (v. l. für अर्द्रक) VP. 471, N. 31.

अन्द्र्य SIDDH. K. 58, b, 16. 1) adj. f. घ्रा. a) blind AK. 2, 6, 2, 12. H. 487. an.